

Nieuwsbrief

samen

Februari 2010

SAMEN een nieuwe toekomst tegemoet

Terugkijkend op het jubileum 25 jaar SAMEN en op de uitreiking van de Marga Klompé Prijs gaat SAMEN een nieuwe toekomst tegemoet met boven zich een geheel nieuw toegewijd bestuur. De komende periode zal SAMEN zich beraden wat haar de komende 25 jaar te wachten staat. Inmiddels heeft zij al werk gemaakt met verzoeken van jongeren die de wens uitspreken voor een kortere periode bemiddeld te willen worden dan vijf tot zes maanden. Belangrijk daarbij is om samen met de kandidaten een voorbereidingsroute uit te stippelen die niets afdoet aan de goede naam van SAMEN. De manier waarop de jongeren die via SAMEN bemiddeld worden, voorbereid zijn, dwingt bij veel straatkinderenprojecten respect af. Het is een sterkte kant van SAMEN en daar wil ze voor blijven gaan. SAMEN mag er trots op zijn dat haar structuur en haar activiteiten voornamelijk door jongeren wordt gedragen die voorheen werkzaam zijn geweest op een van de projecten voor straatkinderen. Een vrijwilligersorganisatie die staat als een klok. Als SAMEN in deze stijl de komende jaren verder gaat, kan ze nog veel jongeren de kans bieden een onvergetelijke tijd te hebben samen met straatkinderen.

Don Bosco is dé man die ze uitdaagt zijn dromen in deze tijd waar te maken.

Harrie Kanters sdb
Coördinator SAMEN

SAMEN nieuws

■ 3 in 1

Sinds 1 januari 2010 maakt SAMEN deel uit van Stichting Don Bosco Amsterdam. Samen met Don Bosco Jonathan en leefgroep Don Bosco Huis hebben zij één bestuur boven zich, die de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt.

De uitvoering van het beleid en van de activiteiten blijven bij de drie projecten liggen.

Bart-Jan Kastrop, voorzitter, Coen Banens, penningmeester, Michael Baumeister, secretaris vormen het dagelijks bestuur. Harrie Kanters behartigt in het bestuur alle Don Bosco zaken. De drie projecten zijn tot dit besluit gekomen om de toekomst van de drie projecten te garanderen en samen sterker voor de dag te kunnen komen.

Stichting Don Bosco Amsterdam heeft sinds kort het ANBI keurmerk. Dat betekent dat giften die worden afgedragen voor de drie projecten aftrekbaar zijn voor de belasting. ...

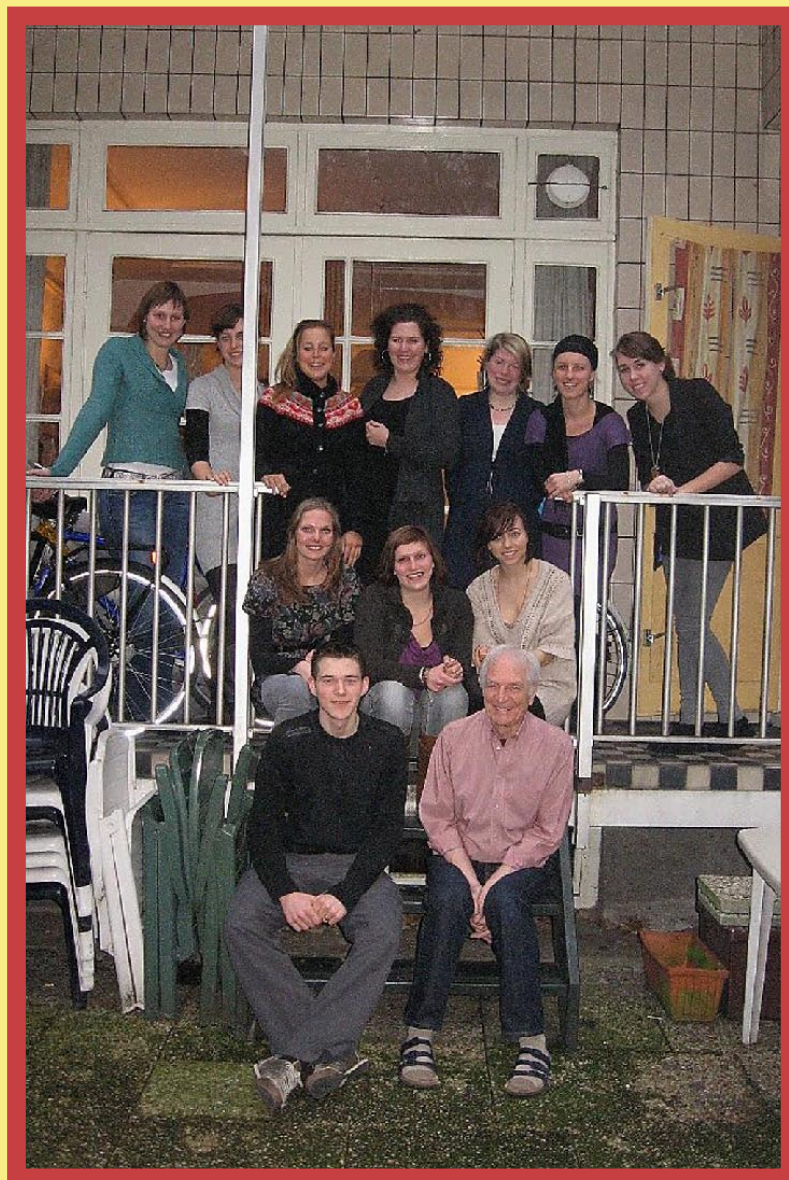
■ SAMEN in Afrika

Op 10 februari vertrekken Ludo Glimmerveen en Harrie Kanters, coördinator van SAMEN, naar Afrika.

Ze bezoeken straatkinderenprojecten in Kenia en Oeganda. In Kenia zijn ze te gast op het straatkinderenproject 'Bosco Boys' en in Oeganda bij Willem van Beek en Paul van der Geest, de initiatiefnemers van het project KisoBoka in de stad Jinja. Ludo en Harrie maken deze reis in opdracht van SAMEN. Deze reis is bedoeld om het programma van de groepsreis voor komende zomer ter plekke voor te bereiden. Zie ook de oproep verderop in de nieuwsbrief.

Ze zijn er weer!

Inmiddels zijn de meeste vrijwilligers die vorig jaar op een straatkinderenproject verbleven al een tijdje in Nederland terug. Begin februari kwam een deel naar het Don Bosco-huis in Amsterdam om ervaringen uit te wisselen, verhalen te vertellen, en terug te kijken op deze bijzondere periode uit hun leven. Een inspirerende dag! En een bezoekje aan het DB-huis is natuurlijk niet compleet zonder een... groepsfoto!

Straatkinderenweekend 2010

Het ene straatkinderenweekend is nog maar amper achter de rug, of het volgende staat alweer voor de deur. De lente-editie is dit jaar van vrijdagavond 26 tot en met zondagmiddag 28 maart. Wij hopen op net zo'n inspirerend weekend als afgelopen november. Opgeven kan via info@commissiesamen.nl. Je kunt ook bellen: 020-6792095.

Groepsreis naar Kenia & Oeganda

Wil jij nog deze zomer aan de slag op een straatkinderenproject in Afrika? Dat kan! SAMEN - Jongeren en Straatkinderen organiseert deze zomer een bijzondere jongerenreis naar Kenia en Oeganda. In een periode van vier tot vijf weken zullen we verschillende straatkinderen- en andere ontwikkelingsprojecten bezoeken en hun werk leren kennen door zelf actief mee te draaien.

Ben jij tussen de 17 en 23 jaar oud en beschikbaar vanaf begin juli tot en met begin augustus? Wil jij je graag verdiepen in de situatie van straatkinderen en ben je bereid je hier goed op voor te bereiden? Misschien is deze reis dan iets voor jou. We zijn bezig subsidies aan te vragen om de kosten zo laag mogelijk te houden, maar kunnen deze nog niet garanderen.

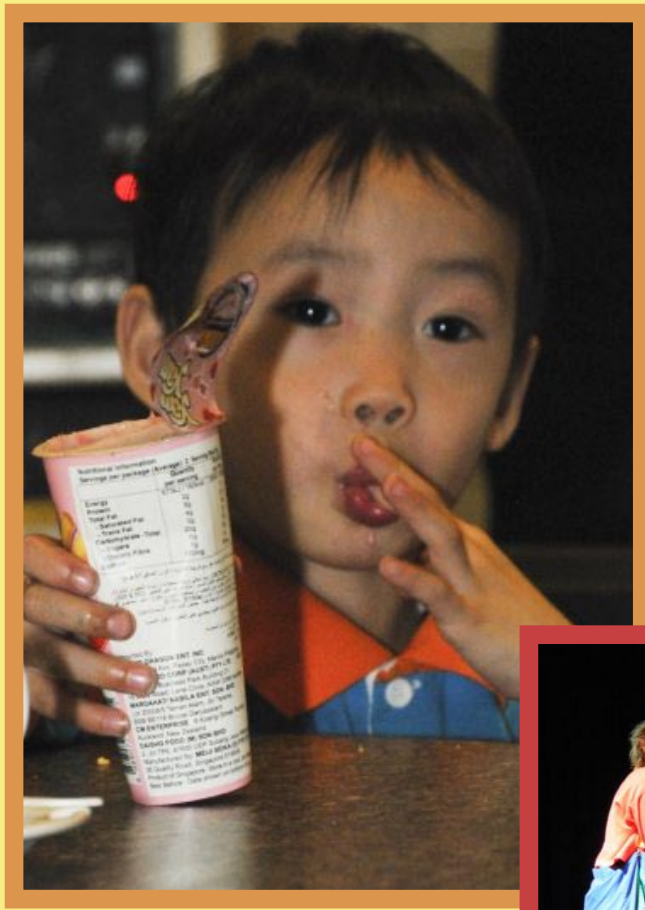
Stuur voor meer informatie of aanmelding een berichtje naar info@commissiesamen.nl of kijk op www.commissiesamen.nl. Reageer snel, want er zijn maar een beperkt aantal plekken!

25 jaar SAMEN

Het is alweer even geleden, maar SAMEN kijkt met plezier terug naar de feestelijke jubileumdag in oktober. Het was een bijzondere, feestelijke dag!

Zo kan het ook...

Terwijl de zon schijnt zitten de jongens van VEMBU boarding verspreid door het gebouw. Buiten staan vrouwen in gekleurde sari's te wassen bij de waterpomp, een ossenwagen rijdt door de straat en kinderen rennen er achteraan, spelend met een fietsband die ze behendig met een stok over straat laten rollen. Op hun matjes zitten de jongens in kleermakerszit geconcentreerd te leren.. of lijkt dit maar zo? Wanneer je goed kijkt zie je dat de jongens geconcentreerd brieven aan het schrijven zijn. Het leven in India zo verschillend, kleurrijk en overweldigend, maar voor de kinderen/jongeren op dit project is Nederland enkele jaren geleden al een belangrijk onderdeel van hun leven geworden sinds de samenwerking tussen het Stedelijk Gymnasium Nijmegen en VEMBU.

**Sanne van der Meer & Yasmine Roeper
werkzaam als vrijwilligers op het Indiase VEMBU 2009.**

Voor stichting Kamarajapuram is de India Werkgroep van het Stedelijk Gymnasium Nijmegen al vele jaren een enorme steun. Op allerlei manieren worden gelden ingezameld om de doelstellingen van VEMBU te verwezenlijken. Het Stedelijk Gymnasium Nijmegen met 1400 studenten in de leeftijd van ongeveer 12 tot 18 jaar heeft onder leiding van de India Werkgroep al sinds 1997 een zeer verbonden contact met VEMBU. De leerlingen, leerkrachten en het bestuur van de school organiseren jaarlijks activiteiten waarmee geld wordt ingezameld om een bijdrage te kunnen leveren voor het welzijn van de kinderen en jongeren in India. Dankzij deze samenwerking worden er direct 224 kinderen, jongeren en hun families bereikt. Ook heb de jongeren contact met elkaar door brieven te sturen.

Hoe is het nu met...

Carlijn en Gerjan zijn aan het werk op het Boliviaanse project La Granja Moglia.

Gerjan: Het project bevindt zich zo'n 60 Km buiten Santa Cruz, in de buurt van het satelietstadje Montero. De kids die hier op de Granja zitten, hebben bijna allemaal eerst op een project in Santa Cruz gezeten, El Techo Pinardi. Op El Techo kunnen de jongens terecht voor een warme maaltijd en overnachting. Als ze hier wat vaker zijn geweest kunnen ze naar de Granja komen. De jongens die hier zitten, zijn hier maximaal voor een jaar. Op dit moment zitten we midden in de overgang van de oude naar de nieuwe groep. De jongens leefden dus allemaal vorig jaar nog op de straat. Dit betekent dat ze nog vrij ruw zijn. Zowel naar elkaar, als naar de begeleiding. Lekker aanpakken dus. Persoonlijk vond ik dit in het begin best wel tegenvallen, omdat ik de jongens vrij agressief vond. Maar nu ik hier wat langer zit kan ik er veel beter en met veel meer humor mee omgaan. Ook de taal gaat vrij goed. Spaans pik je toch vrij makkelijk op. Wat moeilijk blijft is dat je de jongens (vooral de ouderen) wel eens moeilijk kunt motiveren. De meeste zitten midden in hun pubertijd en zetten zich dus lekker af tegen alles en iedereen. Ook dit heeft wel weer z'n voordelen want je kunt dan vrij goed met ze omwehoeren, om het maar eens in slecht Nederlands uit te drukken.

Nu zitten we nog in de vakantieperiode, maar binnenkort als de jongens weer naar school zijn ziet een programma er ongeveer als volgt uit: om 7 uur is het opstaan geblazen voor iedereen. Met een luide bel en veel raggaton(muziek) wordt iedereen zijn bed uit getrommeld. Dan heeft ieder kind zijn oficios te vervullen. Dit zijn over het algemeen wat kleine schoonmaakklusjes, variërend van de wc's tot de eetzaal. Na het dagelijks bezinningsmomentje in de kapel en het ontbijt, is er meestal een studie-uurtje en zijn er nog geregeld klusjes op de Granja te verrichten. Als iedereen gedoucht is en de lunch achter de kiezen heeft is het tijd om zich klaar te maken voor school. Om twee uur verzamelt iedereen zich om vervolgens met de micro (klein busje) naar school te gaan. Tegen het eind van de middag komt iedereen weer terug naar het project. Een grote pot voetbal zorgt bijna elke avond voor het nodige vertier. Na het avond eten en nog een uur studie is het tijd om te gaan slapen.

Mooie herinneringen heb ik hier veel. Ik kan er natuurlijk uitgebreid over gaan vertellen, maar ik zal er eentje uit pakken. Zoals eerder opgemerkt zitten we midden in de overgang van de oude naar de nieuwe groep jongens. Twee weken geleden was de afscheidsmiddag voor het grootste gedeelte van de jongens die de volgende dag naar Hogar Don Bosco gingen, een vervolgproject in Santa Cruz. Met veel spelletjes hadden we de middag vormgegeven en het was erg gezellig. Toen alles op z'n eind liep wilden verschillende mensen van de begeleiding wat zeggen, een afscheidspraatje. Op het slot was er de vraag of een van de jongens misschien iets wou zeggen....Stilte.... Toen kwam Sergio naar voren gelopen en begint te vertellen over hoe geweldig zijn tijd hier is geweest. Ik kwam binnen als het vuil van de samenleving en voel me nu iemand... bij deze grote stoere jongen verschijnen tranen in z'n ogen. Ik kijk om me heen en zie opeens meer waterige gezichten. En ja, dan heb ik hem zelf ook wel even heel hoog zitten...

Op het project werken een aantal vaste krachten. Met een aantal van hun, de educadores, werken we nauw samen. Educador betekent een soort opvoeder. Educadores leiden de jongen en moeten een soort voorbeeld zijn. De dagelijkse gang van zaken is op deze manier voor een groot deel in handen van educadores en vrijwilligers. De samenwerking verloopt over het algemeen vrij goed, alhoewel ik wel eens het gevoel heb gehad, met name in het begin, dat we niet heel veel in het proces betrokken werden. Maar we kunnen het prima met ze vinden. Ze zijn allemaal in de twintig of dertig en we kunnen goed met ze lachen.

Al met al hebben we het hier prima naar ons zin. Als je meer wil weten, kijk dan op www.carlijn bongers.waarbenjij.nu of www.gerjanekenhorst.waarbenjij.nu.

Un Saludo desde Bolivia,
Carlijn & Gerjan

